

2005 január

Hamburgerek, hot-dog,
melegszendvics, sültkolbász
éjjel-nappal a hangulatosan felújított

Gomba Büfében

Rábafüzes, Alkotmány út 13.

Januárban megújult a
a Hunyadi út 2. szám alatti
söröző! Széles italválasztékkal,
játék- és nyerőautomatákkal
várjuk Kedves Vendégeinket!

GÖSSER

☀ **Köszöntjük az olvasót!**

A város független véleménylapját tartja kezében a kedves olvasó. A szerkesztésben résztvevők biztosan nincsenek egyedül azzal a gondolattal, hogy szükség van Szentgotthárdon olyan sajtótermékre, amelyek a tartalmát nem a városvezetés határozza meg. A mi újságunkat nem támogatja az önkormányzat, ezért bátran tárunk Önök elé témákat, amelyekről a *Szentgotthárdi Hírek* anyagi függősége miatt nem beszélhet. Ellentétben a helyi közvéleményt eddig egyedül befolyásoló médiummal, mi hisszük, hogy van miről beszélni, mert nincs minden rendben. Ezekben a hasábkokon egyértelmű szavakkal próbálunk rámutatni azokra a gondokra, amelyeket a városvezetés inkább szőnyeg alá söpörne. Erősségünk - az anyagi függetlenség - egyben gyengeségünk is. Önkormányzati támogatás híján kizárólag saját magunkra számíthatunk. Azt reméljük, hogy híreinket olvasva egyre többen lesznek, akik hirdetésekkel, felajánlásokkal segíteni fogják a **Gotthárd!** jövőjét. Számítunk arra is, hogy nem csupán anyagiakkal, de feldolgozásra érdemes témákkal, elkészült írásokkal lesznek olvasóink közül mind többen a segítségünkre. Szolgálja ez a kezdeményezés a helyiek élénk társadalmi párbeszédének kialakítását!

☀ **Testületi kulissza**

Sajátos döntéshozatali formák az önkormányzatnál: a „nem” szavazat a polgármester számára azt jelenti: „nincs döntés” legalábbis, ha magánvállalkozása ezáltal százmillió nyereségtől esik el. Ilyenkor addig szavazunk, amíg Viniczay úr meg nem kapja az ingyen telket. Októberi Vigvam-kudarc után itt az új lehetőség: január 27.

4. oldal

☀ **11-es**

Hogy ne hogy ismételtlen keveredésbe verekedjem magam magamt vagy fordítva, így a megyünk a tutiba felé fél úton sikerült elérnünk, hogy 11%- os munkanélküliségi rátával dicsekedhetünk, hát igen, nem rossz. A minta városból ez lett, az országos szint valahol 6 % körül mozog, ezek persze a hivatalos adatok, tehát valószínűleg nagyobb, mint a 11 ill. 6%.

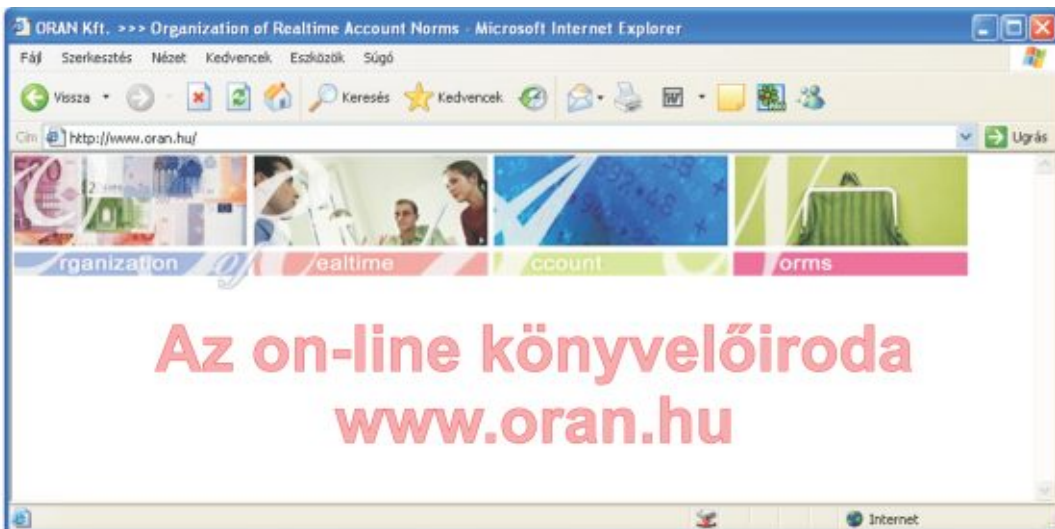
2. oldal

☀ **Zárkózzunk egy kicsit Európához**

Mivel az energiaszolgáltatás jövője a decentralizált, lehetőleg helyben előállított energia, ezért a kisteljesítményű, viszonylag kis költséggel megépíthető erőművek nagy jövő előtt állnak. Ezek az erőművek a megújuló energiaforrásként számon tartott biomasszát hasznosítják, hatásfokuk 85-90%-os, ennek egyharmada villamos energia, fennmaradó része pedig hőenergia.

7. oldal

☀ *A szerkesztők:*

Büntető 11-es

Hogy nehogy ismételtlen keveredésbe veredjek magam magamat vagy fordítva, így a megyünk a futiba felé fél úton sikerült elérnünk, hogy 11%-os munkanélküliségi rátával dicsekedhetünk, hát igen, nem rossz. A minta városból ez lett, az országos szint valahol 6% körül mozog, ezek persze a hivatalos adatok, tehát valószínűleg nagyobb, mint a 11 ill. 6%. Szóval ez a realitások talaja és nem más. Szomorú és elgondolkodtató, esetleg meglepő, de semmi esetre sem mulatságos, hogy Mi a Nyugat kapuja, kamuyútsányira olyan gazdaságilag erős tartományoktól, mint Steiermark vagy Bajorország ide jutottunk. Ide még ingyér sem jön senki egy jó ideje, most még az hiányzik, hogy májusba elmenjen az olasz és egy-két május múlva meg a GM, akkor leszünk a futiba nagyon.

De nyugalom legalább lesz fűrdőnk. Szóval ennek a hihetetlen lejtőmenetnek az okait kellene kutatni és nem futball tabellákat meg marihuána Tv műsorokat mutogatni a hivatalos oldalon meg az újságban. De mondjuk ne várjunk hivatalos tájékoztatást egy olyan abszurd helyzetben lévő helyi specifikus képződménytől, ahol a tulajdonos az, aki kiadja a lapot és ugyanaz, aki szerkeszti is nagyjából és amikor ez az abszurd helyzet a testület elérkezik, akkor persze nem baj. Jó ez így, ahogy van.

Szóval érdekes, hogy a GM után senki sem akart idejönni, holott normális körülmények között özönleni kellett volna a multiknak. De hát nem így alakult, sajnos. És, hogy miért nem? Ez jó kérdés ugye.

☞ burmee

sztg.hu hozzászólások:

2005-01-09 15:29:43 :: Márk

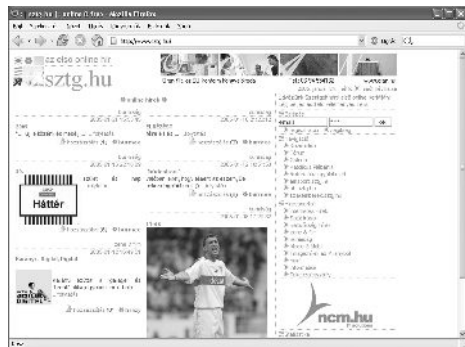
Burmee, rátapintottál a lényegre... A helyi újság kiadói és szerkesztői pedig oly rendesek, hogy dec. 30-án a testületi ülésen azt ígérték: nyitottak arra, hogy további szerkesztőtársak csatlakozzanak (videón megvan nekem ez az ígértük) - és amikor hárman megyünk, hogy mi lennénk az új szerkesztőtársak, a másik kettőt egyszerűen kidobják, velem pedig egyezkedni próbálnak, de szerkesztésről szó sincs... A fűrdő ügyét jól elbaltázták Viniczayék, az biztos! Csak 1,7 Millárdot bukkott rajta a város... Nem baj, most megcsináljuk önerőből! Ha bezárjuk az összes iskolát és megszüntetjük a Művházat és a könyvtárat, akkor talán ki is fogjuk tudni fizetni a kamatokat... Ebben a városban újulásra van szükség! Olyan emberek kellene a város élére, akik valóban a köz javát szolgálják!

2005-01-09 21:07:12 :: okit

...csak gondolkodom... Nem tudom, hol érdemes hosszú távon spórolni. A 20%-os költségcsökkenés pontosan úgy néz ki, hogy a normatív támogatáson felüli önkormányzati támogatás csökkene 20%-kal az önk-i intézményeknél és az önk-i működés alatt lévő szervezeteknél pedig az önkormányzati támogatás csökkene 2%-kal idén, éves szinten. De továbbra is kérdés, hogy: Vajon, hogyan mérhető le a köz javáért tevők hatékonysága? És kik azok, akik a köz javát szolgálhatják/szolgálják? És ehhez még az is jön, hogy hogyan lehet csökkenteni a kiadásokat, a bevételeket meg növelni úgy, hogy az a bizonyos hatékonyság még jó is legyen, vagy akár még javuljon is?

2005-01-09 21:34:49 :: burmee

okit! a 11%-os munkanélküliségnél nem kell jobb számadat, hogy letudjuk mérni közjaváért hatékonyságát.

Gotthárdi szőlésszabadság Újraindult az sztg.hu!

A 2002-es választási időszakot megelőzően élte fénykorát, majd hosszú hónapokig önkéntes visszavonulás jellemezte. Idén márciustól újra elérhető a www.sztg.hu portál, amely a szentgotthárdi vonatkozású weblapok legtöbb állandó felhasználójával büszkélkedhet.

A weblap „az első online hír” mottóval hirdeti, hogy számos helyi próbálkozás között elsőként nyújtott valódi tartalom-szolgáltatást a városról és környékéről. Az önkormányzati választások idején színdevélyes viták terepe volt a lap fórum rovata, ahol minden regisztrált felhasználó a neki tetsző stílusban mondhatott véleményt a helyi közéletéről és könnyedebb témákról egyaránt. A szélessávú Internet szentgotthárdi megjelenése előtt bizony szép eredmény volt, hogy napi 150-200 látogató böngészte a megjelent híreket, fotókat (ma csaknem másfélszer többen használnak rendszeresen Internetet a városban, a helyi weblapok látogatottsága viszont éppen csak megközelíti az egykori sztg.hu-s forgalmat).

A múlt felidézése után lássuk, mit kínál ma az önkormányzattól függetlenül működő portál.

Vitathatalan: rendezett küllemével most is élen jár az sztg.hu, hiszen a város legtapasztaltabb programozói és hálózati szakemberei látják el a technikai feladatokat. Változatos témái üde színfoltot jelentenek az olykor sivár mindennapokban: az olvasó az önkormányzat számára kényes esetek feldolgozásával találkozhat - közöttük a **Gotthárd!** című lap írásaival -, és bármelyik cikkhez, tudósításhoz saját véleményét kapcsolhatja akár névvel, akár álnéven kíván megszólalni. Az eddigiek alapján elmondható, hogy a látogatók tetszését elnyerték a szabadelvű szerkesztési módszerek, hiszen több korábbi olvasó és fórumtag ír rendszeresen cikkeket, amelyek sokszínűvé formálják az oldalt. Számukra nincs feltételül szabva, hogy kifogástalan irodalmi stílusban, körmondatokkal kápráztassák a látogatót. Az egyetlen elvárás, hogy valami újat és érdekeset adjanak közre. Előfordul, hogy a felkerült írások mégcsak nem is Szentgotthárddal kapcsolatosak. Ez sem baj, hiszen a hozzászólások bármilyen témát képesek helyi vonatkozásúvá varázsolni.

A portál népszerűségére jellemző, hogy rövid működése alatt társadalom épültek köré, amelyek olykor önmagukban is látogatottabbak, mint maga az „anyaweblap”. Ilyen a méltán népszerű **szakemberek.sztg.hu**, amely az Alpokalja Kupa talán leglelkesebb, de az internetes bohóckodásra biztosan leginkább fogékony társulata.

További társoldal a régóta kiegyensúlyozott színvonalat nyújtó „nem hivatalos” gotthárdi lap, az **nh.sztg.hu**, amely régóta népszerű üzenőfala miatt látogatott. De említhető még a Katolikus Plébánia bemutatkozása - itt a város hitéletével kapcsolatos híreket találkozhatsz az érdeklődő -, vagy az **amsport.sztg.hu**. Ez utóbbi a helyi Auto-Motor Sport Club-ról nyújt információkat.

Rendszeresen kerülnek fel további érdekes tartalmak, vicces fényképek, egyedülálló videók a város életéről, és érezhetően nő a látogatottság is a ma már legendásnak számító portálon. Minden kedves régi és új felhasználót szívesen látnak, és bátor hozzászólásokra biztatnak:

☞ A készítőik

Sport Hétfő esti kosárlklub

Itt legyen szó a játékról, mely messze a legsikeresebb sportág megyénkben, és helyi képviselőiről...

Valószínűleg mindannyian máskor és máshogyan kezdtünk el játszani. Eltérő módon fertőzöttünk meg, azonban hasonló tünetek jelentkeznek rajtunk. Szeretünk pattogatni, lepattanóért ugrálni, üresbe helyezkedni és néha szabálytalankodni. Meg persze sapkát osztogatni. Így télvíz idején ez nagyon figyelmes dolog. Ezért aztán hétfő estvének összejövnünk játszani, kicsit együtt lenni. Engedve a csapatsportok közösség formáló erejének. Ez persze nem új dolog Gotthárd életében. Korábban is sokat kosaraztunk, ha éppen volt hol. Sajnos gyakran megesett, hogy nem volt, és olyan emberek akadályoztak minket, akiknek ez ellentétes a hivatásukkal. Ezen gondolkodjanak elők.

A kosárlabda továbbra sem mozgat meg tömegeket, vagy ha mégis, akkor a tévé elé, nézelődés céljából. Ami szintén remek szórakozást jelenthet, hiszen megyénk két remek kosárcsapattal is rendelkezik. De nézhetünk NBA-t vagy Euroligát, nem beszélve női csapataink nemzetközi meneteléséről. Egy darabig városunkban is működött komolyabb csapat NB II-es célokkal. De ez a lufi hamar kipukkant, és meglehetősen ürt hagyott maga után. Talán többet ártott, mint használt. A hétfő este viszont megmaradt. Jól van ez így. Aki akar játszani, az tud, nincs sorban állás. A kosárlabda kultúra helyi színvonalának fel-emelkedéséhez elengedhetetlen lenne egy megfelelő pálya. Mégpedig parkettaborítással, ezt minden helyi sportbarát szívesen venné, azt hiszem. És talán ki lehet gazdálkodni valahogy, megszorított intézkedések ide vagy oda. Egyszóval jó egy héten egy estét kedvenc sportágunknak szentelni. Mert ugye a mozgás szegény életmód és meggyás... Támad a koleszterin meg a füstölt kolbász ami szerintem nagyon finom tud lenni. A meccseket általában annyian játszunk, ahányan vagyunk (statisztikailag így a legkifizetődőbb, hogy a sokrétű tájékoztatás szent elvét nem feledve kicsit a matematikus beállítottságú olvasókhöz is szóljak) vegyes csapatokkal (biológusok.) Egymás testi épségére mindig nagy hangsúlyt fektetve (viselkedéskutatók, nem tudom milyen szak) zajlanak a mérkőzések. Az egyenjogúság ma már vitathatalanul beépült életünkbe, ezért gyakran jobbnál jobb labdákkal látjuk el hölgy csapattársainkat, mindenféle ellenszolgáltatás elvárása nélkül. Félre téve a viccet, tényleg ügyesek és aranyosak. Megbecsülendő ez manapság, amikor annyi helyen, annyi ember előtt kell megfelelnünk. Itt egymásért játszunk, gyakran egymás ellen. Mégis barátságban, tisztelve a másikat. Ez ám a nagy dolog.

☞ burmee

EU-Gotthárd? Zárkózzunk egy kicsit Európához

Mind szélesebb körben válik ismerté az energiaforrások szükségessége, a fejlettebb országokban ezért is kap hangsúlyosabb szerepet a megújuló energia. Az Európai Unió jelenlegi országai számára létezik egy direktíva, miszerint 2010-re a mostani EU tagállamoknak energia szükségletük 12%-t megújuló energiaforrásból kell fedezni, a villamos-energiájánál ennek 22%-t kell elérnie.

A frissen belépett országok a csatlakozási tárgyalások során – a környezetvédelmi előírásokban – a megújuló energiaforrásokra vonatkozó cikkelyekben is megállapodtak, ennek megfelelően Magyarország 2010-re köteles energiaszükségletének 7,2%-t megújuló energiából előállítani, ez a villamos-energia területén – a mostani rendkívül alacsony részesedés miatt – 3,2%-t jelent.

Jó lehetőség lehetne ez Szentgotthárd számára is. Erre a célra európai uniós és magyarországi források egyaránt pályázhatók. Ehhez jön, hogy az elektromos áramnak kötött hatósági maximalizált ára van, ami átlagában 14,43 forint/kilowattóra, ami ugyan magasabb a fogyasztói árnál, de a különbözőzetek az állam megtéríti.

A legkézenfekvőbb talán a Rába és a Lapincs hasznosítása lenne, méghozzá a vízimalmok mintájára működő dinamóházakkal. Ennek megépítése nehézségekbe ütközhet, egyrészt az Őrségi Nemzeti Park vétője nyomán, másrészt vizeink vízhozamának évek óta tartó csökkenése miatt – és ez az előrejelzések szerint rosszabbodni fog. A szél-erőművek építése orszá-gos szinten is problémát jelent főként finansziális okokból, és az sem mellékes, hogy Szentgotthárd Magyarországon szélterképén szél-erőművek számára nem a legalkalmasabb helyen fekszik.

Létezik egy harmadik alternatíva: az Ausztriában is gazdaságosan működő kis gázerőművek. Mivel az energiaszolgáltatás jövője a decentralizált, lehetőleg helyben előállított energia, ezért a kisteljesítményű, viszonylag kis költséggel megépíthető erőművek nagy jövő előtt állnak. Ezek az erőművek a megújuló energiaforrásként számon tartott biomasszát hasznosítják, hatásfokuk – többek közt ebben rejlik az egyik legnagyobb előnye – 85-90%-os, ennek egyharmada villamos energia, fennmaradó része pedig hőenergia.

Az elektromos áram felhasználása sokrétű, a hőenergia pedig hasznosítható lenne a városi, önkormányzat által üzemeltetett intézményekben, sőt az ipari létesítmények számára is jelenthet megtakarítást, és az olcsóbb működtetési feltételek is vonzóbbá tehetik a várost a beruházók számára.

☞ nyoni

Egy pakli szakértelem

Labritz képviselő úr a lakossági terhek emelésére tett javaslatait többször azzal indokolta, hogy azok mindössze „egy pakli cigaretta” árának megfelelő többletkiadást jelentenek egyénenként. (Előfordult, hogy 60%-os árdragítást is ezzel a komoly érvrendszerrel próbált keresztülvinni.) Várjuk, hogy a Gazdasági Bizottság elnöke ennél összetettebb gazdasági ismeretekről is számot adjon.

Kedves Olvasónk!

Tisztelettel fordulunk Önhöz a segítségét kérve. Amennyiben úgy gondolja, hogy szükség van egy önkormányzattól független lapra, kérjük, támogassa a **Gotthárd!** jövőbeli megjelenését felajánlásaival, hirdetésekkel, vagy a helyi problémákat feldolgozó cikkekkel, olvasói levelekkel!

Köszönettel: a szerkesztők

WHO IS THE ENEMY?

Ki az ellenség? ...
Részletek a 911 riportból...

Melyik az az ellenség amely létrehozott olyan organizációt, amely képes ekkora horrifikus nyomokat hagyni Amerikában? Mára már tudjuk, hogy ezek a támadások különböző extrémista, iszlámista csoportoknak köszönhető. A 911 támadás, Usama Bin Ladin vezette akció.

Az 1980-as években, fiatal muzulmánok a föld különböző részeiről, elmentek Afganisztánba, hogy önkéntesen vegyenek részt a dzsihádban (szent harcban) az akkori Szovietunió ellen. A gazdag Szaudi, Usama Bin Ladin is köztük volt. Miután a késő 80-as években vereséget szenvedtek az unióban, Bin Laden és mások összehozták az al Qaeda nevezetű csoportot, hogy a szent háborút más célpontokra mobilizálják.

A történelem, a kultúra és a hit amelyből Bin Laden formálja és tereli tovább üzenetét, nagyban ismeretlen a legtöbb amerikaiak. Történelmi Iszlám jelképekre hivatkozva, azokhoz szól akik elvesztették büszkségüket, az egymás után követő idegen uralkodók miatt és ígérete e büszkség visszaszerzése. Kulturális es vallási alluziókat használ a szent Quran és egyes előadói. Főleg olyan emberekhez szól akik elvesztették céltudatosságukat a cyklonikus változás során, ahogy szembesülnek a modernizáció és a globalizációval.

slacker

sztg.hu hozzászólások:

2004-12-28 20:32:12 :: burmee
na hál isten', hogy csak a vonatok késnek :) de Bin Láden CIA kiképzést kapott, azaz amerika is pénzelte a kiképzését pontosan az oroszok ellen most meg üldözi és az is érdekes lehet, hogy napjainkig hány amerikai és más nemzetiségű katona vesztette életét a semmiért Irakban pontosabban az ottani olajmezők miatt Bush pedig texasi olajfamiliából származik, befolyásos olajkörök állnak mögötte szóval össze lehet rakni a történetet

2004-12-28 20:49:42 :: okit
*"a világ, az egy összetört kóp
És a vonal, ami mentén összetörték
Az kettőnk közt húzódik éppen..."
Sziámi*

Gotthárd! - Független közéleti lap

Kiadó: Net Contact Marketing Kft.
Kiadó címe: 9970 Szentgotthárd,
Kossuth Lajos u. 8.

Főszerkesztő: dr. Reisinger Richárd
Nyomdai előkészítés: ncm.hu
Hirdetésfelvétel: 06 94 554163
e-mail: gotthardi@sztg.hu
Megjelenik: 3500 példányban

Filmismertető Még egy háborús film

2001-ben készült Costache Adrian etűdje. A helyszín (Hársas-tó környéke) és a szereplők miatt valódi „gotthárdikumról” van szó.

A hétperces némafilm hangulatát *Kubrick: Tágra zárt szemek* című filmjének dallamai teszik karakteressé. Rendezőnk második világháborús jelmezekkel ékesítette a csattanós történetet, amelyben egy megbecstelenített lány életének utolsó perceit követheti nyomon az amatőr art-filmekre fogékony közönség. Nehezítette a forgatást, hogy a vizsgára készült alkotás értékelői szigorú feltételeket írtak elő Adrian számára: egyetlen kamerával, kizárólag természetes fényhatással és a lehető legkevesebb vágással való kénytelen levezényelni a felelősségteljes munkát (az első négyperces jelenetet egyetlen jól megkomponált snitt alkotja). Hogy a rövidfilm elkészítése mindössze másfél napot(!) vett igénybe, abban

nagy szerepe volt a szintén amatőr szereplők hivatásstudatának, és filmművészet iránti rajongásának (na jó, hét percet volna hamarabb is lehetett volna pórtelni, de úgy hírlík, nem siettek túlzottan).

A rendezőről tudni kell, hogy szentgotthárdi lakos, és hosszú ideje foglalkozik fényképészettel, filmezéssel. Jelenleg Budapesten tanul, és évről évre vizsgafilmekekkel bírt bizonyítania rátermettségét. A már elkészült rövidfilmeket követően újabb forgatásba kezdett, amelynek folyamatairól terveink szerint rendszeresen beszámolunk. A „Még egy háborús film” végén rövid werfilm árulkodik a forgatás fáradságos, de mulatságos pillanatairól. Többfajta sávszélességben letölthető a www.sztg.hu oldalról.

Hozzánk tartozik Szentgotthárd, Jakabháza

Ez az a városrész, ahol először találkozik a határt átlépő idegen Szentgotthárd nevével. A 8-as főúton érkező belföldi turista is Jakabházát érintve jut a centrumba. Sokak számára tehát ez a falu jelenti az első benyomást a kistérség központjáról. Miért érzik úgy mégis az itt lakók, hogy Jakabháza mostohagyermekje a városnak?

Ha a szóbeszédnek hinni lehet, St. Martin művész úr tanácstalanul állt félre a Szentgotthárd-Jakabháza táblánál, amikor anno a Karácsony Határok Nélkül ünnepségre sietett. Akik eközben rá vártak a városközpontban felállított színpadnál, talán nem sejtették, hogy a zenész Jakabházát gondolta a rendezvény helyszínének. Ha valaki nem világosítja föl időben a tévedésről, meglehet, hogy a helyi kultúrház lelkes közönsége előtt kezd el muzsikálni. Ennek bizonyára örültek volna a jakabháziak, mert központi rendezvények meglehetősen ritkasággal szórakoztatják őket. Ha kikapcsolódní vágnak, leginkább magukra számíthatnak. A színvonalas műsorokhoz szükséges anyagiakat is maguk gyűjtik össze. Nem panaszkodnak, ha emiatt kéregetni kell, de keserűen veszik tudomásul, hogy a fényes papírra, drága pénzért nyomtatott szentgotthárdi programfüzet még csak megemlíteni is elfelejti: a város egyik kapujának számító Jakabháza létezik, és erről az itt lakók rendszeresen adnak hírt vidám műsoraikkal.

A helyiek mára egykedvűen veszik tudomásul, hogy polgármesterük legfeljebb átutazóban suhan át terepjárójával Jakabházán, utoljára a választási küzdelem idején tisztelte meg jelenlétével a falut. Akkoriban kultúrház felújításról, csatornáról meg kábeltévééről szólt a nyájas kampánybeszéd. A városvezetés figyelme most elkerüli ezt a környéket. Más településrésze nézve sem hízogató a gazdasági program, amelyet Viniczay Tibor terjesztett a testület elé: ebben a városrészek felzárkóztatásáról szó sem esik, és például a „virágos Szentgotthárd” elképzelés a Füzesi út végén lezárul, Jakabházának izelítő sem jut a Barokk kert szépségeiből. Másképp alakulhat a városrész sorsa az idei évtől kezdve, hiszen a tavalyinál hétszer nagyobb összegről rendelkezhetnek önállóan a helyi lakosok. Ezt az előnyt figyelmesen és hatékonyan kell kihasználni, bár mindannyian tudják: a legégetőbb szükségletekre kerékpárút összeköttetés, forgalomlassító sziget, kábeltévé ez a pénz sem elegendő. Maradnak a kisebb elvégzendő feladatok: várhatóan tovább szepítik az öreg kultúrházat, új festést kap a ravatalozó és a

buszmegálló. Ez utóbbira igencsak ráfér a törődés, hiszen a Köszölgató Vállalat tavaly többszöri jelzés ellenére mindössze egyszer takarította meg a környezetét. De miért vágnak az itteniek tiszta buszváróra, mikor az önkormányzat saját telkeit sem gyomtalanítja, és korhadat fatörzsek kidőléssel veszélyeztetik a járda híján árok szélén közlekedő falubelieket?

Tavaly a járda-kérdés megoldódni látszott egy pályázat révén, de a kivitelezés kívánnivalót hagy maga után. A Hivatal figyelme mintha más tekintetben is megnőtt volna ezekben a hetekben. Remélik az itt lakók, hogy az odafigyelés nem marad tisztavirág életű, és a bevezetőben említett sajátosságoknak megfelelő fejlődés bontakozik ki Jakabházán, párhuzamosan a többi városrészszel. Bizzunk benne, nem kell ahhoz elszakadasi mozgalomnak kibontakozni, hogy Szentgotthárd magáénak érezze a falvakat, amelyek révén városossá válhatott...

egy falusi lakó

Testületi kulissza

Sajátos döntéshozatali formák az önkormányzatnál: a „nem” szavazat a polgármester számára azt jelenti: „nincs döntés” legalábbis, ha magánvállalkozása ezáltal százmilliós nyereségtől esik el. Ilyenkor addig szavazunk, amíg Viniczay úr meg nem kapja az ingyen telket. Októberi Vigvam-kudarcc után itt az új lehetőség: január 27.

Rövid, két és fél éves önkormányzati tapasztalatom alapján számos kellemes és néhány kellemetlen tanulságról számolhatok be. Ebben az írásban foglalkozom a „marketingadományozás”, a sajtó politikai megerősökölása, és a polgármester új egyéni érdekeinek érvényesítésével. Mindenki kitalálhatta: ezek a kellemetlen tanulságok közé tartoznak. Marketing jótékonyság. Az adakozás egyik legönzettelebb formája, amikor a közszolgálati tévé „Aranyág” című műsorában névtelenül juttatunk kisebb-nagyobb összegeket rászoruló gyermekek megsegítésére. Ugyanilyen önzetlen módja a támogatásnak, amikor természeti katasztrófák túlélő áldozatai részére juttatunk közvetlenül vagy segélyszervezetek útján forintokat. Úgy hiszem, az öszinte, önzetlen jótékonyság lényege, hogy az adakozó nem hivalkodik a jótéteménnyel. A támogató és a támogatott kapcsolata egy bensőséges viszony, amely csak arra szolgál, hogy a támogató együttérzéssel viseltes a támogatott sorsa iránt, ezért segíteni próbálja a rászorulóat, aki ezért köszönettel tartozik jótévőjének. Amikor ezt a bensőséges viszonyt visszatetsző csinnadratta kíséri, elmállik az adakozás lényegi lényege, és új értelmet kap. Ekkor már nem bensőséges viszonyról van szó, hanem a külvilág felé mutatott mellőnégetésről, nyájasságról. Ez a mimelt jótékonykag aztán „marketingadományozássá” válik, ha mint esetünkben sokszor helyi politikus műveli. A tévékamerák előtti jótékonykodó pózolás a helyi sajtótól megrendelt magasztaló írások még csillagóbbá varázsolják, és így lesz az önzetlen adományozásból pusztá szavazatvásárlás. Kiváltképp, ha olyan pénzeket fordít a helyi politikus adományozásra, ami felett olykor érdemtelenül rendelkezik.

A sajtó megerősökölása. Jellemző írást idézek a Vas Népe közelmúltban megjelent számából. A bevezető valahogy így szól: a ciklus közepén Szentgotthárd polgármesterét kérdeztük az elmúlt két év sikereiről, kudarcairól. Az ezután következő cikkben a szentgotthárdi újságról módszeresen alákérdez a riportalanynak, beszélteit mindenféle valós és vélt sikerekről, együtt örülnek Gotthárd állítólagos látványos fejlődésének. Olvasom, olvasom a cikket, várom, mikor jön a bevezetőben ígért kudarcok számbavétele. Mégiscsak fontos, mit tart a város első embere sikertelenségnek, amin esetleg a hátralévő időben segíteni próbál. Aztán a cikk végére érek: kudarcról egy szó sem esik. A Vas Népe (és egyébként a helyi hivatalos lap) egyetértésben a polgármester úrral azt üzeni nekünk, gotthárdiaknak: „Kedves Olvasók! Nálunk minden a lehető legnagyobb rendben van! Ja, hogy dupla akkora a munkanélküliség, mint az országos átlag? Az már legyen a munkanélküliek és családjaik baja...” Állítom, hogy a helyi sajtó felelőssége a város ügyeinek félretájékoztatásában, a hatalom hazugságainak elleplezésében óriási. Első lépésként az önkormányzattól független sajtó megteremtéséért kell sikra szállni.

Egyéni érdekérvényesítés. Többször döntünk a testületben egyéni kérelmekről: garázsbérlét, lakásvásárlási támogatás, sportolóinknak biztosított összegek kerülnek napirendre. Gyakran előfordul, hogy a kérelmező igényét a testület kisebbsége támogatja csak, ezért az „egyszeri ember” ügye lekerül a terítékről: szándéka az önkormányzatával nem találkoztott. Ilyenkor az egyszeri ember legfeljebb dohog egyet, és íli tovább olykor igazságtalanságot emlegetve egyszeri életét. Nem így a polgármester! Történt ugyanis, hogy 2004. októberében egy jól kifundált ötletét a testület nem támogatta. Az ötlettel az volt a baj, hogy nem az önkormányzat érdekei kerültek előtérbe, hanem a városvezető egyéni érdekei. De kezdjük az elején.

Ötletpályázat került kiírásra, amelyben mások mellett a Hunyadi úti parkoló „kihasználatlan” területének hasznosítására várt a

testület (a polgármester) ötleteket. Várta, várta a polgármester úr az ötleteket, mígnem saját magának eszébe nem jutott, hogy majd hasznosítja ő a területet. Ezbe is pályázta saját ötletpályázatát, és elképzelése szerint meg is nyerte volna. Hiszen az ötletterjesztésben saját beosztottjai úgy lálták, hogy szerintük a főnök úr ötlete a legpazarabb. Előkerültek aztán nem várt aggályok, ezeket sorolom most:

A Hunyadi út kiszélesítésére pályázat van folyamatban. Elvileg ez lesz az új városközpont, ám konkrét tervek nincsenek még arra, hogyan kell a centrumnak kinéznie. Tehát idő előtti lenne a központnak szánt területre lakótelepet építeni. Az érintett terület egy városközponthoz méltó, nyílt, tágas, levegős tér, amit a már meglévő emeletes lakóépülett bővítése nyomasztóvá tenne. Városrendezési tervben híre-hamva sincs a polgármester lakótelepének, talán a hozzáértőknek eszébe sem jutott, hogy a majdani centrumot közigazgatási, kulturális és kereskedelmi létesítmények helyett tömbházakkal szórják tele.

Következő aggály: ha már területértékesítésről van szó, miért marad el a törvényes rend, a bevett gyakorlat alkalmazása. Nemrég történ, hogy egy farkasai mocsaras, ingoványos parcellát háromszor hirdetett meg Szentgotthárd Város Önkormányzata a sajtóban, noha ezt megelőzően a telek szomszédja kívánta megvásárolni. A telek más számára értéktelen, kizárólag a szomszéd tudta volna hasznosítani, de törvény az törvény: ingatlan értékesítésénél az eladó önkormányzat szándékát kifejezetten megismerhetővé kell tenni. Azonban nem egy „ötletpályázat” útján. Polgármester úr ötlete volt az „ötletpályázat”. Ebben szó sem volt területértékesítésről. Ki gondolta volna, hogy a város meg kíván válni egyik legértékesebb ingatlanától. Ha ez lett volna a szándék, akkor a törvényes menet úgy néz ki, hogy felértékelés, meghirdetés eladásra, majd a legjobb ajánlat kiválasztása. Ehelyett a polgármester úr értékelés nélkül bmondja, hogy kéri szépen a területet, azon építkeznek, majd átad az önkormányzatnak négy üzletet, mert azok 60 millió forintot érnek. Így mindenki jól jár... Elvileg.

Márpedig ha a Hunyadi útra tényleg való lakótelep (?), akkor ott az önkormányzati területet nem kellene eladni, mivel építkezni az önkormányzat is tud. Ennek a társasháznak a megépítése úgy zajlik, hogy a 20 lakás és 10 üzlet majdani vásárlója megfizeti az építkezés költségeinek egyharmadát önrészként, a beruházo bank állja a kétharmad részt, majd a lakások birtokbavételénél a vevők a lakás vételárát kifizetik. A vételár tartalmazza a bankhitel költségeit, valamint tisztes hasznót az épített számára. Önkormányzat esetén a tisztes hasznót pedig nem kellene zsebre tenni, hanem szociális lakásokra lehetne fordítani.

De a lényeg egészen máshol keresendő. A lényeg abban van, hogy a képviselő-testület természetesen nem támogatta a polgármester új pályázatát: nem tartották jó ötletnek. Ezek után el kell mondaní, hogy a város első embere munkavállalói elbocsátásokkal riogatta a testületet. (Persze, ha a város építkezne, azzal is teremődnének munkahelyek.) Kíváncsian várhatjuk január 27-ét. Ugyanis Viniczay úr nem nyugodott bele a kudarcba, mint történetünk elején az „egyszeri emberek” teszik. A lakótelep ötletéről újra szavaz a testület. Amennyiben ezúttal többséget kapna az építkezés ötlete, az nem mást jelentene, mint hogy ezentúl évente kérhetne ingyen telket a polgármester, mondván, hogy ellenkező esetben munkahelyek kerülnek veszélybe.

A fenti aggályokon túl léteznek gotthárdiak egy csoportjának nagyon is jogos kételeyei. Ezeket azonban nem tudtsem megjeleníteni. A tavalyi októberi döntést megelőzően jelent meg az alább olvasható felháborodott hangvételű írás.

Reisinger Richárd

Egy kis politika a forradalom emlékére II.

A polgármester hazaprivatizál!!!!

Német kisebbségi kisvállalkozók üzleteinek deportálása?

Nagy a vígasság a Vigvam háza táján. A céget egykoron felfuttató topmenedzser nemrégiben polgármesterré avanzált és ettől olyan mérhetetlen erőre kapott, hogy most már a mérgezett hegyű dárdáját egy maroknyi helyi német kisebbségi kisvállalkozó nyakának szegezze a városi médiában fátyolosan tűzépnek emlegetett erőszakos üzleti érdekeltség.

Nem tudni hogyan került a régió meghatározó építőipari vállalkozásának fókuszába az a közterület, ami a Hunyadi úton a Turista Italtolt (csöcsös) előtt helyezkedik el. 20 éve működnek itt kiskereskedelmi egységek: volt itt Pöszt Alajos féle lángosos a kaszagyári és selyemyári munkások örömeire, volt itt Bokor Csaba fényképész, ha valaki nőülésre adta a fejét és volt Reisinger-Fasching virágbolt a König trafik mellett. A 20 év alatt a butikosok együtt örültek, hogy kivonultak az országból az oroszok, nem csak három, ill. egyévente mehetünk nyugatra, hiszen kevesebb a vasfüggöny és szabadon vállalkozhatunk. Ma zöldségesek és ajándékboltok működnek a sokatlátott fabódékban. A butikok külleme kifogásolható, de mindenféle építési és vásárlási törekvést az Önkormányzat hiúsított meg, mondván ügyis jön az elkerülő út és az pontitt fog a telken keresztülhaladni. No most lesz ennek egyszermind vége – itélkezik 2004-ben az önkormányzatfura-ura!

Az eljárás egyszerű: az érdektelen :) Önkormányzat „ötletpályázatot” hirdet „hasznosítatlan közterületek” hasznosítására – természetesen ide sorolva az imént említett butiksort is. A sors fintora csupán, vagy valami misztikus ármány folyamánya, hogy ugyan megkésve, de a legpompázatosabb 5let a tűzépről jött: Ledózerolni, ami ott van, aztán mi majd építünk sok szép narancs/fehér lakástmeg üzletet, abbatutik vagyunk!

"Milyen furcsa, hogy mint önkormányzati vezető 8-tól 17-ig nem juteszembe semmilyen ötlet, de utána este, no meg aztán hajnalig csak úgy özőnlének a jobbnál jobb megoldások. És pont az egyik ilyen szuperörletem pont passzol az Önkormányzati pályázatba. Uhhh, azangyalát!"

Az ultimátum szintén egyszerű: a telek természetesen ingyen jár az ötletgazdának, ajándékba. Egyébként is már a termálfürdőzködés közben megszokhattuk, hogy a szentgotthárdi önkormányzati ingatlan-stratégia alappillére, hogy ingattlan csak 0,- és 1,- forint közötti négyzetméteráron szabad értékesíteni, de ha lehet, akkor inkább ragaszkodjunk a 0,- forinthoz, mert így az összeg euróban és dollárban is ugyanannyi. (fenetudja, melyik szakközgazdász találta ezt ki?)

A butikosok meg bevásárolhatnak majd új üzletet az izléses, városképbe kizárólagosan passzoló üzletházban. Az persze már nem is olyan lényeges kérdés a szuperötletet rózsaszín euforiájában, hogy négyzetméterenként majd egymillióba mérí a kedves helyi tűzépes/ötletgazda az üzleteket az egykori bérlőknek, ha meg netán bérelne, akkor fizesse csak meg neki havonta azt az összeget, amit eddig évente az Önkormányzatnak fizettek.

No de rendjén is volna ez így, hiszen ez a fejlődés. Csak azt nem értem, hogy ez az egész miért nem jut mindjárt magától eszébe az Önkormányzatnak és miért nem megy el akár egy hazai, vagy akár egy osztrák falusi bankba, ahol felvesz a kis ingatlanára egy kis hitelt és megépítteti magának, a maga hasznára a szép kis társasházát.....

☸hacke

sztg.hu hozzászólások:

.....

2004-10-23 22:10:47:: okit

Van benne valami.

Egy-két infódérdeke, lehet, hogy tévesek is.

Pl.: Az ötlet nem végleges - hajóltudom erről nincs döntés, sőt bárki szóvá tehet bármit a döntése előtt a testületi ülések előtti közmeghallgatás keretében /A fáraó is ott van:/

Szerintem az is téves, hogy az ötletgazdának jár a telek... /Aberuházó megveheti a rendeletek szerint/ Az 1 Ft-os telek csak az Ipari Parkra vonatkozik 50 főnél több munkavállalót, jobbágyot foglalkoztató (földes)úrnak

Ha mégis megépül a Hunyadi üzletutca, akkor a "butikosok", ugyanúgy önormányzati helyiséget bérelnek, hisz azt a gyakorlat szerint a beruházó "visszaadja, biztosítja" a városnak /Ld. cuki/

Az önkormányzat pedig eddig sem és ezután sem épít - főleg vállalkozói alapon - társasházat. Bérlakást persze építhetne, de az csak hosszútávon kifizetődő.

Ebből a mi kis feudális, fáraós, Európás, Uniós, szabadságos, határtalan városunkból tehát az álmok nem hiányoznak, de az aktív polgárok és cselekvők annál inkább. /Még mindig sokan vannak, akiknek anyelvük és a szájuk nagy, a kezeiket meg eldugják - tisztelet a kivételnek/ Vajon mennyien járnak el azokra a fogadóórákra, ahol a saját képviselőikkel találkoznak, normális körülmények között cserélhetnek véleményeket, formálhatják saját, a város jövőjét? Lehet, hogy a döntéshozok egyedül maradtak? Miért távolodtak el az emberektől, miért távolodtak el az emberek tőlük? Lehet, hogy mindegyik félnek más-más az ÉRDEKE?

Ésmégye idézte:

"Rossz vagy, ha nem vagy jó...?!"

.....

2004-10-23 22:18:24:: burmee
persze hogy megveheti csillagászati összegekeért okit Téged is elviti a fekete volga mert kakós csigakt loptál a kisABC-ből, észrevettek és beszerveztek?:.))

2004-10-23 22:23:21:: burmee
komolyra fordítva a szót: mindig más belülről megélni a dolgokat és más kívülről hideg fejjel bmondani a titit hiddel hogy vannak aktív polgárok, de hosszú a sor és ahol sorvan ott van soron kívüli is

.....

2004-10-23 22:34:52:: okit

Teljesen igazad van, de én azért még kerseem ezeket a hosszú sorokat, meg a soron kívülieket is.)

2004-10-25 11:54:38:: Josepphe
Természetesen, ha az elutasító határozatban szerepel az elkerülő útra való hivatkozás, akkor minden bizonnyal támadható az épület építése esetén is... De ezt Dr. RR minden bizonnyal helyesebben tudja. Ennyit a jogi részről. Emberileg pedig... SAJNÁLATOS. De lehet, hogy FELHÁBORÍTÓ... Kiváltképp akkor, amikor a munkanélküliségi ráta 11%-nál jár... (Mellékesen megjegyzem ez Mo-n a borsodi részen /etnikai kisebbség gyakori előfordulása jellemző/ tudják produlátní..) Ezen oknál fogva a FEÉÜLHÁBORÍTÓ jelző helyesebbnek vélem...

.....

2004-10-25 11:55:34:: Josepphe

Főleg, ha még helyesen le istudnám írni....)